

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Det foreliggende Forslag til en ny Lønningslov for Udenrigsministeriet indeholder i sig 2 store Ting, der ere ny. Efter § 1 deles Udenrigsministeriet i 2 Departementer, hvoraf det ene skal beskæftige sig med Gesandterne, det andet med Konsulerne og Erhvervslivet. Om jeg end ikke kan sige, at der i Udvalget har været fuld Enighed om denne Ordning, er der dog ikke stillet noget Ændringsforslag her. Det andet Punkt angaar Ansættelse af nogle ny Embedsmænd, og alle have været enige om, at det var nødvendigt. Det drejer sig om to Departementschefer, en Legationssekretær og en Vicekonsul, som ikke tidligere have været ansatte i Ministeriet, men som man maa sætte megen Pris paa at faa, da Forretningerne ellers ikke kunne besørjes. Der er her af et Mindretal stillet et Ændringsforslag angaaende Legationssekretærens Løn og de dermed i Forbindelse staaende Fuldmægtige og Vicekonsuler. Naar man her har afvejet fra den sædvanlige Form for Lønningerne i Ministerierne, hvor man begynder med en mindre Sum og stiger hvert 4de Aar, er det, fordi man har ønsket at give de Fuldmægtige, som kunne paa et tidligt Standpunkt af deres Virksomhed som Fuldmægtige blive sendte ud som Legationssekretærer, en nogenlunde Betaling. Naar man sætter det til 3,000 Kr., er det vistnok saa beskedent, som man blot kan gøre det for en Mand, der skal leve i Udlandet, selv om han faar sine Opholdspenge paa de Steder, hvor han bliver sendt hen. Og dernæst kan det ogsaa ellers have sine Vanskeligheder budgetmæssig set, idet Udenrigsministeren skulde komme til at raade over en Sum, der stadig væk skulde staa i Relation til denne Legationssekretærs Stilling og Anciennitet i det givne Øjeblik. Af begge disse Grunde har Udvalgets Flertal ikke kunnet tiltræde denne Ændring, og jeg tillader mig da paa Flertallets Vegne at anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Matzen: Med Hensyn til selve den foreslaaede Ordning af Ministeriet skal jeg blot bemærke, at jeg under første Behandling havde mine Tvivl om Rigtigheden deraf. Men da der ikke har været Tale om at faa gennemført en mere ensartet

og overensstemmende Styrelse af disse Anliggender, som i saa høj Grad falde sammen — de høre i Virkeligheden under en og samme øverste Ledelse —, saa har jeg opgivet at stille Ændringsforslag derom.

Derimod mente jeg, at der kunde være Grund til at stille et andet Ændringsforslag, fordi man, som man vil se, gennem hele Lovforslaget fastholder Sætningen om, at Begyndelseslønnen er lavere, og at Lønnen stiger med Tjenestetiden. Det er Regelen i de andre ministerielle Lønningslove, og det er i øvrigt ogsaa gennemført her for Udenrigsministeriet lige fra Departementschefen ned til Bude; man begynder med lavere Løn, og ved længere Tjenestetid faar man højere Løn. De Grunde, man har paaberaabt sig for her at gøre en Undtagelse fra den almindelige Regel for de i § 3, sidste Stykke, nævnte Embedsmænd, have vi ikke fundet fyldestgørende. Naar det hedder sig, at de paagældende Embedsmænd ogsaa kunne sendes ud, ser jeg ikke, at det er en Grund til at lønne dem anderledes, end om de vare hjemme i Ministeriet, thi de faa jo akkurat samme Indtægt, kun at de faa mindre i Løn, men mere i Opholdspenge — efter, hvad vi have tænkt os. De faa altsaa den samme Indtægt, men naar de saa have tjent længere, faa de en højere Løn, og skulde de af en eller anden Grund blive nødt til at tage deres Afsked, faa de dermed ogsaa højere Pension. Dette er ganske i Overensstemmelse med de almindelige Regler. Nu faa de, der blive ansatte, det samme, og de, der have tjent 8 eller 10 Aar, faa ikke mere end den nyansatte.

Vi have ikke kunnet se, at der var Grund til den foreslaaede Afvigelse, blot fordi de paagældende Embedsmænd tillige kunne sendes ud at tjene i et andet Land. Naar det bliver sagt, at det vil blive vanskeligt budgetmæssigt at fastsætte Opholdspenge under Forudsætning af vort Ændringsforslags Vedtagelse, indser jeg ikke dette. Vort Ændringsforslag gaar ud paa at fastsætte det højeste Beløb i Opholdspenge under Forudsætning af, at alle Legationssekretærer og Vicekonsuler have 2,500 Kr., men saaledes, at det er Forudsætningen, at hvis de stige til højere Lønning, sættes Opholdspengene ned, saa at de i alle Tilfælde have samme Indtægt, men kun have Udsigt til ved længere Tjenestetid at faa højere Løn i Overensstemmelse med, hvad der ellers er undtagelsesfri Regel baade i dette og de andre Ministerier. Vi have ikke kunnet se, at